

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Кюстендил, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Теодора С. Димитрова
в присъствието на прокурора В. Ив. М.
като разглежда докладваното от Пенка Н. Братанова Въззивно частно
наказателно дело № 20231500600424 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 341, ал.2 НПК вр. чл.301, ал.1 т.1 вр.ал.
ал.2 НПК.

Производството по делото е образувано по жалба на адв. Н. Г. Н.-
служебен защитник на лишения от свобода Й. С. Ф. срещу протоколно
определение №1023 от 17.07.2023 г., постановено по ЧНД № 707/2023 г. по
описа на същия съд, с което на осн. чл. 27, ал.1 НК е присъединено изцяло
наказанието ЛС в размер на 5 месеца, наложено по НОХД № 307/23 г. на
ДнРС към неизтърпяната част от наказанието по НОХД №14/22 г. на РС-
Сандански. Релевирани са оплаквания за необоснованост на обжалваното
определение, като се сочи, че посоченото присъединяване е следвало да бъде
сторено отчасти, а не изцяло.

Становището на КнОП е за неоснователност на жалбата и потвърждаване
на атакуваното определение.

Защитникът на осъдения Ф.- адв.Н.Н. поддържа жалбата и изразява
становище за незаконосъобразност на атакуваното определение.

Осъденият Й. С. Ф. държа жалбата на защитника си.

След запознаване с материалите по делото и доводите и възраженията на
страните, въззивният съд от фактическа и правна страна приема за установено
следното:

Видно от бюлетините за съдимост по отношение на Н. са били
постановени следните влезли в сила присъди:

1. По НОХД № 366/2020 г. на ДнРС за деяние, извършено на 16.02.2020 г. за престъпление по чл. 207 НК, с наложено наказание глоба в размер на 100 лева; присъдата е в сила от 05.03.2021 г.;

2. по НОХД № 14/22 г. на РС- Сандански за деяния, извършени на 23.10.2021 г. за престъпления по чл.346, ал.2 и по чл.194 НК, с наложено наказание ЛС в размер на 11 месеца, с приложение на чл.66 НК, присъдата е в сила от 11.01.2022 г.;

3. по НОХД № 505/22 г. на РС- Сандански за деяние, извършено на 02.10.2022 г. за престъпление по чл.346, ал.2 НК, с наложено наказание ЛС в размер на 1 година ефективно, присъдата е в сила от 24.10.2022 г.; с отделно определение по чл.68 от НК по ЧНД № 521/22 г. е приведено и отложеното наказание ЛС в размер на 11 по НОХД № 14/22 г. при първоначален „общ“ режим на изтърпяване, в сила от 25.02.2023 г., изтърпяно на 19.08.2022 г.

4. по НОХД № 307/23 г. на ДнРС за деяние, извършени на 28.11.2022 г. за престъпление по чл.297, ал.1 НК, с наложено наказание ЛС в размер на 5 месеца ефективно при първоначален „строг“ режим, присъдата е в сила от 15.05.2023 г.

Именно наказанието по последната присъда е присъединено изцяло към неизтърпяната част на НОХД № 14/22 г. на РС- Сандански с атакуваното протоколно определение №1023/ 17.07.2023 г. на ДнРС по реда на чл.306, ал.1, т.1 НПК при първоначален „общ“ режим.

Видно от справката от затвора- Бобов дол и доклада на ИСДВР е, че с определение от 10.01.2023 г. по ЧНД № 664/22 г. на ОС- Кюстендил Ф. е преместен от ЗО „Самораново“ в Затвора – Бобов дол на основание чл.64а, ал.3 ЗИНЗС; а с определение от същата дата по ЧНД № 665/22 г. на ОС- Кюстендил режима на изтърпяване на наказанието му е заменен от „общ“ на „строг“ на основание чл.67, ал.1, т.2 ЗИНЗС.

От изисканата от КОС допълнителна справка от Затвора – Бобов дол №1894/13.09.2023 г. се установява, че Ф. е с регистрирани зони на дефицит, поради което работата с него е насочена към промяна на нагласите, водене на законосъобразен начин на живот, повишаване на грамотността и културата му на поведение. Констатирано е непоследователно и колебливо поведение, наличие на себеобвинителни защити и самооправдателни нагласи; особено дефицитна се откроява зоната „отношение към правонарушението“. Бил е записан като ученик в първи клас, в рамките на около 3 месеца е напускал занятията без причина или с оплаквания за влошено здравословно състояние, които са били неоснователни. Вследствие проведена интензивна работа с него, същия е завършил първи клас и е записан във втори; записан бил в социално възпитателна програма „Арт- терапия“, която е посещавал. Посочено е, че е необходимо да се продължи да се работи с него по посока спазване на дисциплината в затвора, повишаване на мотивацията за посещение на учебни занятия и утвърждаване на собствени възможности, подобряване на грамотност и култура с цел успешна реинтеграция в обществото.

КнОС, след като се запозна с жалбата на защитника на Ф., намира същата за допустима, доколкото е предявена от лице, с право и интерес от търсената защита и в срока по чл. 342, ал.1 НПК. Като разгледа същата, я

намира за неоснователна, а атакуваното определение на ДнРС- за правилно и законосъобразно по следните съображения:

Съгласно разп. на чл. 27, ал.1 НК, когато едно лице извърши престъпление, след като е осъдено с влязла в сила присъда на ЛС, но преди да е изтърпяло това наказание, съдът присъединява към неизтърпяната част изцяло или отчасти наказанието по втората присъда, ако то е ЛС. Настоящият случай е именно такъв, доколкото Ф. е търпял наказание ЛС в размер на 11 месеца по НОХД № 14/22 г. на РС- Сандански, приведено в изпълнение по реда на чл.68, ал.1 НК с определение по ЧНД № 521/22 г. на РС- Сандански. Началото на това наказание е датата 05.10.2022 г. На 28.11.2022 г. същият е направил опит за бягство от затвора- престъпление по чл.297, ал.1 НК, за което деяние е осъден по НОХД № 307/23 г. на ДнРС на ЛС от 5 месеца при първоначално определен „строг“ режим. Несъмнено деянието по втората присъда е извършено, преди да бъде изтърпяно наказанието по първата; респ. първата присъда е неизтърпяна по смисъла на чл.27, ал.1 НК. В този смисъл преценката на ДнРС относно приложението на чл.27, ал.1 НК е правилна и законосъобразна.

При прилагането на чл. 27, ал. 1 НК на съда е предоставено правото да прецени дали да присъедини към неизтърпяното наказание по първата присъда изцяло или отчасти наказанието по втората присъда. Това право обаче не е ограничено. Напротив, преценката дали да се присъедини изцяло или отчасти и каква част от наказанието по втората присъда, следва да се основава на пълната, логична и обстойна оценка на доказателствата за обществената опасност на дееца, а също и целите на наказанието, посочени в НК (Р- № 218-75- н. д. № 177/75 г., II НО).

Действително, ДнРС не е направил такава преценка, но с оглед правомощията си по чл.313 НК, такава следва да бъде сторена от настоящия въззивен състав. В този аспект не се споделя довода за защитата за необходимостта от второто наказание да се присъедини отчасти. Настоящият съдебен състав се солидаризира с извода на ДнРС, че наказанието по втората присъда следва да се присъедини изцяло- в размер на 5 месеца. Този извод е мотивиран от цялостното поведение на осъдения в пенитенциарното заведение- бягство от затворническо заведение, наличие на многобройни дефицитни зони, неспазване на училищната дисциплина, неизползване на възможностите за съкращаване на престоя, липса на съществени промени в нагласите, омаловажаване на собствени постъпки и действия. Действително същият е млад човек, положил е усилия за ограмотяването си, посетил е курс за терапия, но необходимостта от продължаване на работата с него по посока спазване на правила, ред и дисциплина, мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че е необходимо второто наказание да се изтърпи изцяло именно с цел да се постигне в пълнота специалната превенция на наказателната репресия спрямо осъдения.

ДнРС е определил „общ“ режим на изтърпяване на присъединеното наказание по НОХД № 307/23 г. на ДнРС на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС, въпреки че в случая по негова преценка би могло да се приложи и разп. на чл.57, ал.2 ЗИНЗС. Липсата на протест в тази насока не налага обсъждане на въпроса за определяне на по- тежък режим на изтърпяване на присъединеното наказание и влошаване на положението на осъдения.

По тези съображения определението на ДнРС следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.345, ал.1 НПК, вр.вр.342, ал.2 НПК вр.чл.306, ал.1, т.1 НПК вр. ал.2 и 3 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1023/ 17.07.2023 г. на Дупнишкия районен съд по ЧНД № 707/ 2023 г. по описа на същия съд.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____